

Så kommer disse alarmerende internationale undersøgelser, først og fremmest læsefærdighedsundersøgelsen, der blev gennemført i 1991 og offentliggjort for et par år siden, og hvor vi lå katastrofalt dårligt på tredje klassetrin. Og så kom her for et par måneder siden den supplerende undersøgelse, Nordlæs-undersøgelsen, som alene sammenlignede børn og skolesystemer i Finland, Sverige og Danmark, og som også viste, at vi lå dårligt. Den har jo heldigvis givet anledning til, at der er taget fat om det her, og at der på en helt anden måde er taget fat på at lære børn at læse på et tidligt tidspunkt. For det er jo ikke nok, at man, når man kommer op i 8. klasse, læser sådan nogenlunde lige så godt, som de gør på 8. klassetrin i andre lande. Jo før man læser, jo før har man hovednøglen til erhvervelse af viden og færdigheder, og derfor gælder det om, at man kommer til at læse så hurtigt som muligt.

Så kom undersøgelse om elevernes færdigheder inden for matematik og naturfag, fysik, kemi, biologi, for en eller to uger siden, som viste, at vi lå i den tunge ende af middel, hvis ellers den undersøgelse holder. For når man går ind og læser selve undersøgelsen, står vi jo ikke oppe sammen med alle de mange lande – jeg tror, det er 27, herunder Sverige og Norge – som har gennemført undersøgelsen sådan, som projektlederne af undersøgelsen sagde. Nej, vi står nede i en lille boks for os selv sammen med Grækenland og Sydafrika og Thailand som nogle af dem, der ikke har fulgt forskrifterne, for vi har selv udpeget de klasser, der skulle testes, og så er der selvfølgelig mistanke om, at vi har peget på dem, der var bedst. Den sag vil vi selvfølgelig grave mere i. Der kommer en stribe spørgsmål til ministeren for at få grundlaget og principperne for gennemførelsen af denne undersøgelse her i landet nærmere belyst.

Vi kan også nævne erhvervsreddegørelsen, der kom i oktober i år, og som indeholdt en undersøgelse, der viste, at folkeskolen er et af de områder inden for den offentlige sektor, hvor der er de største muligheder for at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne. Og det er ikke, fordi kvaliteten af det, der foregår i folkeskolen, er høj, men fordi der er muligheder for virkelig at forbedre kvaliteten, da den ikke er god nok. Dermed være ikke sagt, at der gøres en elendig indsats hele vejen rundt i de næsten 1.700 folkeskoler, vi har i landet. Der er steder, hvor det fungerer virkelig flot, men det generelle billede er ikke tilfredsstillende.

Jeg kan nævne direktøren for Dansk Industri, Hans Skov Christensen, der for et par dage siden her i huset nede i Fællessalen ved en konference nævnte, at kommunernes største opgave nu og i de kommende år efter hans og Dansk Industris opfattelse at sikre en ordentlig, ansvarlig kvalitet i folkeskolen. Da gibbede det lidt i de mange folk, der hørte på, at kommunerne ikke bare skal satse på at se på ressourceindsatsen og spare, men også på, at man nu skal have noget for pengene i folkeskolen. Igen er der fokus på kvaliteten, og derfor er det også vigtigt at have nogle redskaber, så man kan måle denne kvalitet.

Mange kan sikkert huske sommerens debat, hvor bl.a. studielederen for Københavns Universitets studiekontor, Jakob Lange, stillede sig op og sagde, at mange af de studerende, der kommer på universitetet, har så dårlige færdigheder i at læse og skrive og studere, at det er helt ødelæggende, at der må gøres noget ved det, og at det ikke bare er på gymnasieniveauet, at det har fejlet, men også i folkeskolen. Han nævnte direkte en metode til for de samme penge at gøre det bedre, nemlig ved på de højere klassetrin at lave niveaudelt undervisning. Det skabte en hel del røre, at en sådan – undskyld, jeg siger det – SF-type sagde sådan. Men han holdt fast og sagde, at han var blevet klogere. Vi mener også, det er en åbenlys vej frem, at man underviser efter niveau i nogle af timerne og i nogle af fagene.

Nøgleordene for Det Konservative Folkepartis skolepolitik er nok velkendte, men det er først og fremmest noget, som man ikke kan lovgive om, for et af dem er ambitioner: at forældrene og lærerne og skolesystemet og ikke mindst Folketinget og regeringen har ambitioner på børnenes vegne og ikke bare om, at skolen skal være et hyggeligt værested, men også om, at det skal være et godt lærested, hvor man lærer noget – ambitioner og krav!

Man kunne gøre det kort, og det skal jeg gøre, for tiden er udrunden, ved at henvise til Det Konservative Folkepartis skoleprogram på 33 punkter, som blev lagt frem lige før sommerferien, og hvor vi helt konkret anviser vejen til en bedre kvalitet i folkeskolen.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det blev jo ikke til mange ord om, hvad Det Konservative Folkeparti lægger vægt på i skolen, ud over det ene, som vi er enige om, nemlig